

ind paa et saadant Forslag, thi, som man vil se af min Skrivelse, vilde jeg ikke lade mig affinde alene, men maatte tage Hensyn til Andres Ret. Den høitærede Minister udtalte sig da temmelig bestemt med Hensyn til denne Frederiksfundsbanen og gav mig paa en Maade et Løfte om, at Frederiksfundsbanen ad den antydede Linie skulde komme i Stånd, og dette Løfte tillader jeg mig nu at tage til Indtægt for Frederiksfunds Debtere, idet jeg haaber, at den høitærede Minister, for saa vidt han kan, vil indfri det.

Efter hvad jeg nu har tilladt mig at meddele, det være, at denne Meddelelse lider af Mangler, af Ufuldstændigheder, men det maa ikke skrives paa Sagens Regning, men paa min Mangel paa Evne til at fremstille den saa indviklet Sag — haaber jeg, at det maa erkjendes, at de Insinuationer, som have været rettede imod os, ja, alle disse Insinuationer, forsaavidt de have villet kastet en Skygge ud over os i denne Sag, ere ugrundede. Jeg paastaar over for hele Verden, at de ere ugrundede. Det forekommer mig, at man burde agte os, for det vi stode fast under de Sættiger, der krydsede vor Vej. Lad os tænke os et Skib, som angribes — det er to Mand, som staa til Rors, for at styre det hen mod et godt og forønsket Maal. Dette Skib skal tages, og desværre Besætningen selv synes noget uakkende. Maa det da ikke agtes, at disse to Mænd staa faste og fra Skandfen tvinge Sjænden til Fortig paa Dækket? Det forekommer mig, at man nok kan indrømme, at der har været fuldstændig Berettigelse fra vor Side til ikke at lade denne Sag slippe os ud af Hænderne, og fordi det behagede Alindre at befædde den, og fordi man behagede at forandre de Tilfagn, der vare givne, og hvad mig specielt angaar, da kan jeg ikke negte, at jeg ikke holdt af at mit Projekt skulde komme til at staa som en tom Tanke og jeg selv som en Nar, at det skulde udryddes som en daarlige Plan, og der ikke for tjente Paaagtelse. Nei, det er min Titumf som Ingeniør, at, hvorvel jeg ikke har kunnet forhindre, at Sagen blev dræbt, og den dog død paa en saadan Maade, at man maa erkjende, at den har været uheldig, at min Plan havde Værd. Alt Projektet

var godt og havde Betydning, derom kan der efter min Overbevisning ikke være nogen Tvivl. Jeg har den Overbevisning, at Sagen var god, og at der vil komme den Tid, da man bittert vil angre, at Leiligheden til at faae en ny, selvstændig Forbindelse imellem Kjøbenhavn og Landsdelene, ikke er blevet benyttet. — Man skal ikke bilde mig ind, naar man ser paa den indkøbte Jernbanegaard herude, at det kan være heldigt for Publikum, at alle Jernveie samles der, og vil man beregne den Tid, der gaar med, til at erpedere alle de mange Jernbanetog, som de mange Forgreninger, naar Forbindelserne skulde være uafhængige, vilde nødvendiggjøre, skal man se, at man kommer tilkort. Den Sag vedkommer indtæktid ikke mig, derfor skal jeg ikke videre bevare den; men jeg gjentager, at jeg er overbevist om, at den Tid vil komme, da man vil angre, at man ikke har benyttet Leiligheden til at faae denne Jernbanesag gennemført. Vor påtænkte Bane vilde have bragt Kjøbenhavn et direkte Forbindelse saavel med Sjælland som med Sylland, thi, jeg skal yderligere gjøre opmærksom paa, at under Iste Sult blev der af os indgivet et Inddragende om eventuel Fortsættelse af Anlægget fra Helsingørsk ved Rallundborgs over Sjællands Hoved og Odense ned til Svendborgegnen samt over Østfold til Nænder. Der var allsaa lagt en stor Plan til et fuldstændigt Jernbanesystem, og jeg gjentager det herind, under vil komme den Tid, da man vil angre, at dette System ikke er blevet gennemført.

Hvad nu den høitærede Indre Rigsministers Optraeden i denne Sag, det hele taget angaar, da skal jeg ikke negte, at det er og vil altid blive mig ufatteligt, at han ikke blev staaende ved den Garant, der ubestridelig af ham var givend. Det er ubestrideligt, at han har været i god Forstaaelse med os angaaende Fortsættelsen af Garantien, og jeg kan ikke fatte det, siger jeg ligefrem, at han ikke har villet staa og falde med sin Garantifortolning. Skulde det være Finansministeren, der bestemt har modsat sig Sagen. Ja, ganske vist, saa falder Skylden paa ham; men det har den høitærede Minister ikke oplyst her. Det maa erindres, at Talen om